

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
Sediul Centru

Mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 73, mun. Chișinău

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU	
SEDIUL CENTRU	
Bif. 116	
" " " 2017 07 16 - 88	
Teșire Nr. " 10 " 02 2017	

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

În procedura Judecătoriei Chișinău(sediul Centru) se află demersul Procurorului în Procuratura mun. Chișinău(oficiul Principal), Șendrea Nicu cu privire la aplicarea măsurii preventive arestarea preventivă în privința învinutului Stratulat Mihail, care se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. 5 CP.

Astfel, în adresa dumneavoastră se expediază încheierea din 04 februarie 2017 privind sesizarea Curții Constituționale în privința verificării controlului constituționalității art. 308 alin. alin. (2), (4) și (6) din Cod de Procedură Penală.

Anexă :

- 1) încheierea Judecătoriei Chișinău(sediul Centru) din 04 februarie 2017 privind sesizarea Curții Constituționale în privința verificării controlului constituționalității art. 308 alin. alin. (2), (4) și (6) din Cod de Procedură Penală.
- 2) copia sesizării Curții Constituționale în vederea controlului constituționalității art. 308 alin. alin. (2), (4) și (6) din Cod de Procedură Penală - 11 file;
- 3) copia procesului-verbal al ședinței de judecată din 04 februarie 2017 - 4 file
- 4) copia demersului cu privire la aplicarea măsurii preventive

Judecător de instrucție

Corcea Nicolae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
INTRARE NR. 199	
15	februarie 2017

ÎN CHEIERE

04 februarie 2017

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău(sediul Centru)

În componența:

Președintele ședinței,
Judecător de instrucție
Grefier

Corcea Nicolae
Damian Ecaterina

soluționând în ședință închisă cererea avocatului Gheorghe Malic, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale învinutului Stratulat Mihail, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 308 alin.alin. (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală și, respectiv, suspendarea examinării cauzei, înaintată la examinarea demersului procurorului în Procuratura mun.Chișinău(oficiul principal), Șendrea Nicu, cu privire la aplicarea măsurii preventive "*arestarea preventivă*" în privința învinutului Stratulat Mihail, care se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.5 Cod penal,

Constată:

La 04.02.2017, procurorul în Procuratura mun.Chișinău(oficiul principal), Șendrea Nicu, a înaintat judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) un demers, potrivit cărui s-a solicitat aplicarea măsurii preventive "*arestarea preventivă*" în privința învinutului Stratulat Mihail, care se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.5 Cod penal.

În cadrul ședinței de judecată, la examinarea demersului procurorului privind prelungirea măsurii preventive în privința lui Stratulat Mihail, avocatul Gheorghe Malic a înaintat judecătorului de instrucție o cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 308 alin.alin. (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală. La fel, în ședința de judecată avocatul Gheorghe Malic a solicitat și suspendarea examinării cauzei.

Procurorul în ședința de judecată, a solicitat respingerea cererii avocatului ca nefondată.

Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată apreciază cererea întemeiată parțial și care urmează a fi admisă în parte, reieșind din următoarele considerente.

Conform dispoziției art. 7 alin. (3) din Codul de procedură penală, „dacă în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională”.

Potrivit prevederilor art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. (4) alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, „rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale”.

Prin Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016, Curtea Constituțională a relevat următoarele: „Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile

contestate. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decît doar în condițiile menționate la paragraful 82”.

Astfel, reieșind din conținutul cererii, instanța de judecată reține că, avocatul Gheorghe Malic invocă neconstituționalitatea prevederilor art. 308 alin. alin. (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală, în sensul necorespunderii acestora cu art. art. 4, 20, 23 și 53 din Constituție.

Instanța de judecată, remarcă că, normele vizate de avocatul Gheorghe Malic în cererea depusă, constituie obiect al controlului de constituționalitate, apreciindu-se astfel că, în speță, se întrunesc condițiile stabilite de Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016.

Totodată, instanța de judecată reține că, avocatul a solicitat concomitent suspendarea examinării cauzei pînă la realizarea controlului constituționalității prevederilor art. 308 alin. alin. (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală de către Curtea Constituțională.

Astfel, instanța de judecată va dispune respingerea cererii cu privire la suspendarea examinării cauzei ca fiind neîntemeiată, întrucît prevederile art. 7 alin. (3) CPP se referă în exclusivitate la judecarea unei cauze penale și nicidecum la soluționarea demersurilor de prelungire a măsurii preventive – care se examinează cu prioritate și în termeni cât mai restrânși și pînă la expirarea termenelor stabilite de instanță, de altfel, la expirarea termenelor respective, măsura preventivă va înceta de drept, pe de o parte.

Pe de altă parte, suspendarea examinării demersului nu poate avea loc atîta timp cît termenul măsurii preventive în prezența căreia se află Stratulat Mihail expiră la data de 05.02.2017, or, după prevederile art. 308 alin. (2) CPP, demersul cu privire la aplicarea sau prelungirea arestării preventive ori a arestării la domiciliu se examinează fără întîrziere de către judecătorul de instrucție. Astfel fiind, la soluționarea chestiunii respective urmează să se țină cont de caracterul stringent și accelerat al cauzei și, nu în ultimul rînd, că o eventuală suspendare a procesului ar contraveni drepturilor, libertăților și intereselor legitime în general al tuturor participanților la proces.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (3), art. 41, art. 186, art. 308 și, art. 342 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

DISPUNE:

Se admite parțial cererea avocatului Gheorghe Malic, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale învinuitului Stratulat Mihail, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 308 alin. alin. (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală și, respectiv, suspendarea examinării cauzei, înaintată la examinarea demersului procurorului în Procuratura mun. Chișinău (oficiul principal), Șendrea Nicu, cu privire la aplicarea măsurii preventive ”arestarea preventivă” în privința învinuitului Stratulat Mihail, care se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. 5 Cod penal.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art. 308 alin. alin. (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală.

Se respinge cererea cu privire la suspendarea examinării cauzei, ca fiind neîntemeiată.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea avocatului Gheorghe Malic, copia demersului cu privire la aplicarea măsurii preventive și copia procesului-verbal al ședinței de judecată.

Încheierea separat nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător de instrucție

Corcea Nicolae

UNIUNEA AVOCAȚILOR DIN REPUBLICA MOLDOVA
Biroul asociat de avocați "Pro Dreptate"
Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”, ☎ 0-22-28-23-76, 📠 GSM 0-691-83-702

04 februarie 2017

**Curtea Constituțională
a Republicii Moldova**

S E S I Z A R E
în baza art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII:

Avocatul Gheorghe Malic, reprezentant al învinutului S.M. în cadrul cauzei penale, aflate pe rolul judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoria Chișinău, sediul Centru, care examinează demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive în forma de arest preventiv.

Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”, ☎ GSM 0-691-83-702, e-mail: gmal64@mail.ru.

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare verificarea constituționalității prevederilor alineatelor (2), (4) și (6) art. 308 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248–251, art. 699), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile articolelor 4, 20, 23 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

**III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE
DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ:**

1. În procedura Procuraturii mun. Chișinău Oficiul Principal, se afla cauza penală nr. 2017898013 de învinuire a cet. S.M. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, în cadrul căreia, la 02.02.2017 învinutul a fost reținut, ulterior procurorul, fără a emite o ordonanță motivată, contrar prevederilor alin. (1) art. 304 din Codul de procedură, ignorând și constatatele Curții Constituționale, expuse în pct. 21 al Deciziei de inadmisibilitate a sesizării nr. 45/g2016 din 29 aprilie 2016, conform căroră, Curtea reține că **prevederile procesual - penale stabilesc expres drept temei de aplicare a măsurilor procesuale de constrângere „emiterea unei ordonanțe motivate”**, a adresat un demers judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin care solicita a aplica în privința învinutului arestul preventiv pe un termen de 30 zile.

2. Prin urmare, judecătorul de instrucție la soluționarea demersului procurorului urmează să se conducă și să aplice prevederile de prevederile alineatelor (2), (4) și (6) art. 308 din Codul de procedură penală, care în viziunea apărării și urmează să fie verificate referitor la corespunderea acestor cu prevederile constituționale.

**IV. EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A
ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII**

3. În viziunea autorului sesizării, datorită faptului că unele prevederi sau sintagme ale alineatelor (2), (4) și (6) art. 308 din Codul de procedură penală nu corespund exigențelor de calitate,

claritate și previzibilitate, în practica judiciară și în speță, instanța de judecată *ad hoc* a introdus o procedură inechitabilă, de altfel normele citate încalcă principiul contradictorialității, egalității armelor și alte exigente ale procesului echitabil, partea apărării ne având garanții efective contra eventualului abuz al părții acuzării, fiind vulnerabilă față de voința acestei părți.

4. Astfel, dacă ne referim la redacția alineatului (2) art. 308 din Codul de procedură penală, constatăm că aceasta conține o expunere generală, că înainte de a fi depuse la judecătorul de instrucție, demersul cu privire la aplicarea sau prelungirea măsurii arestării preventive sau a arestării la domiciliu, împreună cu toate materialele și probele anexate la acesta, care confirmă sau infirmă temeiurile de aplicare sau prelungire a măsurii, **se prezintă în prealabil învinuitului ori avocatului său, care confirmă în scris că a luat cunoștință de acestea.**

4.1. Deci, este neclar și imprevizibil, de către cine materialele respective, **se prezintă în prealabil învinuitului ori avocatului** său. Pentru a nu fi doar o expunere declarativă este necesar ca legea să stabilească **concret, cine are aceasta pretinsa obligație.** În viziunea noastră această normă nu corespunde tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, implicit nu corespunde dispozițiilor constituționale și nu este în concordanță cu cadrul juridic existent, deoarece limitează drepturile generale ale învinuitului și ale apărătorului, garantate separat de alin. (2) pct. 21) și 25¹) art. 66 și de alin. (2) pct. 3) art. 68 din Codul de procedură penală.

4.2. Altfel spus, deoarece conform alineatul (2) art. 308 din Codul de procedură penală, materialele respective, **se prezintă în prealabil, în mod alternativ, ori învinuitului ori avocatului său,** anume procurorul decide cui, **și nu obligatoriu, și învinuitului și apărătorului sau.** Echitabil, corect și legal ar fi dacă materialele respective, obligatoriu **se vor prezenta învinuitului care este reținut sau se afla sub arest,** inclusiv la domiciliu, deoarece avocatul, fiind ocupat în alte activități profesionale, ar putea să nu dispună de posibilitatea de a se prezenta la doleanța procurorului, în timp ce **învinuitul** reținut sau arestat poate fi adus în fața procurorului, precum partea acuzării ar putea să-i transmită materialele respective, fie nemijlocit, fie prin intermediul administrației locului de detenție. Mai mult ca atât, firesc este ca procesul să se refere la **învinuit, urmînd a fi prezentate materialele obligatoriu** anume lui. Iar ca alternativă sau suplimentară fiind posibil a **fi prezentate materialele și avocatului, dar nu invers, cu atât mai mult ca alternativă neclară, care eset completată de discreția cuiva, mai cu seama a concurentului procesual, care să decida, să aleagă, cui să prezinte materialele în prealabil, învinuitului, ori avocatului?**

4.3. Imprevizibilitatea acestei norme constă și în aceea, că poartă caracter declarativ, deoarece la general specifică doar că materialele se prezintă în prealabil învinuitului ori avocatului său, ne fiind specificată și obligația procurorului **de a acorda rațional timp suficient pentru a se lua cunoștința de aceste materiale,** ceea ce în practica generează abuzuri, unii procurori nu acorda careva timp și dacă partea apărării cere *timp suficient și înlesniri necesare pregătirii apărării,* inclusiv pentru a lua cunoștința de materialele respective, se aplică prevederile următoarei propoziții a alineatului (2) art. 308 din Codul de procedură penală, de care abuzează partea acuzării, procurorul doar consemnează, precum că *învinuitul refuză, ori că avocatul se află în imposibilitate să ia cunoștință de demers, de materialele și probele anexate la acesta și transmite neîntârziat demersul,* materialele și probele anexate la acesta judecătorului de instrucție.

4.4. Este de menționat că prevederile § 3 lit b) art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, în ceea ce privește ca învinuitul are dreptul la timp și înlesnirile necesare pregătirii apărării, **nu se asigură prin norma vizată,** chiar și dacă aceasta conține expres, că *judecătorul de instrucție, la solicitarea învinuitului ori a avocatului său, le va oferi acestora suficient timp pentru a lua cunoștință de conținutul lor înainte de începerea ședinței,* deoarece chiar și dacă ia cunoștința de aceste materiale, nemijlocit înainte de începerea ședinței, partea apărării **nu mai dispune de careva condiții elementare,** ne mai vorbind de *înlesniri efectiv necesare pregătirii apărării,* fiind apriori în condiții defavorabile față de procuror, care cunoscînd din timp ca va depune demersul, are posibilitatea să-și invite anumți martori, să acumuleze și să anexeze materiale care în mod unilateral, și în lipsa unor materiale ale apărării, ar justifica arestul.

4.5. Pe cind partea apărării, daca in grabă a luat cunostita nemijlocit înainte de începerea ședinței, oricum nu are nici un efect benefic si nu asigura conditii relativ egale cu cele ale acuzării, deoarece realmente, avocatul nu are nici măcar posibilitatea sa invite careva martori, să prezinte careva date caracteristice sau certificate, care ar pune la idoiala rezonabilitatea aplicării ori prelungirii arestului, deoarece sedinta de judecata se incepe imediat.

4.6. Pentru a asigura egalitatea relativă a armelor, cu atit mai mult, pentru a acorda apărării, in mod real *timp suficient si înlesniri efectiv necesare pregătirii apărării*, se impune, ca legislatorul sa stabileasca o procedura previzibilă, clară, specială si echitabilă, astfel încit indiferent de vointa procurorului, partii apărării, sa se asigure minimul garantat contra abuzului, fiind obligat procurorul ori sa acorde din timp copii a tuturor materialelor și probelor prezentate împreună cu demersul sau, înainte de a fi transmise instanței, ori sa acorde real timp suficient si conditii elementare ca invinuitul si aparatorul sa ia cunostinta de aceste materiale. Și mai cu seama, apărarea sa cunoasca cu ceva timp suficient despre ora si locul desfasurării ședinței, astfel incit efectiv si real sa dispuna de posibilitatea de a *pregăti apărarea*, de a administra probatoriul macar caracteristic necesar, de a putea invita careva martori, in caz contrar, prevederile alineatului (2) art. 308 din Codul de procedură penală, sunt norme fictive si declarative, generind abuzuri imprevizibile, inclusiv cele din speta, ca procurorul a chemat partea aparării la sedinta de judecata, nemijlocit inainte ca aceasta sa fie desfasurată.

4.7. Este de menționat ca in conditiile in care legea procesuala nu contine garantii adecvate contra abuzului, ce ar garanta acordarea părții apărării a unui anumit interval de timp si posibilitati reale pentru a pregati aprarea, intre momentul in care a fost citata (instiintată-n.m.) despre ora si locul desfasurării ședinței si pina la necesitatea prezentării proprii la sedinta, interval de timp, care ar trebui sa fie nu mai mic de vre-o 5 ore in cazul reținerii si cel puțin vre-o 3 zile pina la sedinta de prelungire a masurii preventive, timp strict necesar in care partea aparării ar putea sa-si organizeze activitatea sa, inclusiv ar putea sa pregateasca anumite materiale, sa invite careva martori la sedinta. În lipsa unui astfel de interval de timp, ramina a fi fictive si prevederile alineatului (3) art. 308 din Codul de procedură penală, conform căroră, demersul de arestare se depune la judecătorul de instrucție cu cel puțin 24 de ore pînă la expirarea termenului de reținere, iar în cazul minorului – cu cel puțin de 5 ore pînă la expirarea termenului de reținere. Demersul de prelungire a arestării se depune cu cel puțin 5 zile pînă la expirarea termenului de arestare. **În caz de nerespectare a acestor termene, judecătorul de instrucție, fără a convoca ședința, printr-o încheiere motivată, respinge demersul.**

4.8. De altfel ce importanta mai au aceste prevederi, chiar si daca, spre exemplu, demersul de prelungire a fost depus cu cel puțin 5 zile pînă la expirarea termenului de arestare, inasa partea aparării a fost informata de catre procuror "in limitele legii actuale si criticate", doar cu citeva minute sau ore inainte de examinarea cazului, oricum avocatul nu va avea timp suficient si *înlesniri efectiv necesare pregătirii apărării*, fiind sfidate garantiile si prevederile § 3 lit b) art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, intru executarea carora au si fost conditionate imperatiivele alineatului (3) art. 308 din Codul de procedură penală.

5. Prevederile alineatului (4) art. 308 din Codul de procedură penală, la fel sunt alogice, neclare si imprevizibile deoarece nu instituie o solutie certă, cum ar trebui să procedeze instanta si partea apărării in cazul in care procurorul **nu s-a prezentat** in sedinta la ora fixată, normal **ar fi ca sa** se asigure o solutie legală, relativ echitabilă ca si in cazul neprezentării avocatului înștiințat, in care judecătorul îl asigură pe învinuit cu avocat din oficiu, respectiv, in cazul neprezentării procurorului, echivaleaza cu renuntul la demersul inaintat, urmind ca acesta sa fie respins irevocabil.

5.1. Prevederile alineatului (4) art. 308 din Codul de procedură penală sunt alogice, neclare si imprevizibile si datorita sintagmei că: "La ședință pot participa reprezentantul legal al învinuitului și martorii invitați de procuror sau de învinuit ori de avocat". Ce inseamna, "pot participa", cine decide? In multe cazuri, martorii aparării, fiind invitati si prezenti, dar nu "participă", pentru ca unilateral si nelimitat discreționar nu li s-a permis sa participe. Pe de alta parte, este alogic sa se sustina, precum că martorii "participa", pentru ca ei nu ar trebui sa fie tratati ca si participanti la proces, fiind persoane care furnizeaza anumite date si informatii participantilor la proces.

6. Cit privește dispoziția alineatului (6) art. 308 din Codul de procedură penală, aceasta mai cu seama este eronată și la fel suferă de calitate, imprevizibilitate și neclaritate deoarece la construcția ei au fost ignorate cu desăvârșite tot ce se referă la tehnica legislativă, la regulile lingvistice și alte imperative, prevăzute de Legea nr. 780 din 27.12.2001 privind actele legislative. Aceasta normă nu respectă condițiile legalității, accesibilității și preciziei, ne fiind posibil a fi opozabilă tuturor subiecților de drept, nu este nici corespunzătoare tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, implicit nu corespunde dispozițiilor constituționale și nu este în concordanță cu cadrul juridic existent.

6.1. De altfel, în viziunea noastră, la elaborarea și adoptarea normei legale nu s-au respectat mai multe principii din cele ce urmează, fiind imposibil a le respecta și la aplicarea acesteia, or norma vizată nu se subordonează coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente, consecutivității, stabilității și predictibilității, în consecință nu este nici accesibilă.

6.2. Norma de drept, nu este întocmită în concordanță cu tehnica legislativă și normele limbii literare, de altfel nici chiar frazele nu au fost construite conform normelor gramaticale, astfel încât să exprime corect, concis și fără echivoc ideea, să fie înțeleasă ușor de orice subiect interesat. Alineatul în referință fiind, din punct de vedere lingvistic o frază, nu exprimată o **singură idee**, conține pleonasm și tautologii juridice, ne fiind respectate chiar nici regulile de ortografie.

7. Astfel, este alogic a condiționa ca: "la deschiderea ședinței, judecătorul de instrucție anunță demersul care va fi examinat...", or nu este posibil a "anunța demersul", adică a "comunica cu demersul", deoarece lingvistic corect ar fi ca se anunța partile sau persoanele prezente, cu privire la demersul care va fi examinat... Este de neînțeles, ce se are în vedere ca: "la deschiderea ședinței, judecătorul de instrucție... exercită dispozițiile prevăzute la art. 255–262, 264, care se aplică în mod corespunzător", deoarece aceste pretense acțiuni, nu se mai exercită "la deschiderea ședinței", pentru că au loc, deja mai târziu, decât momentul "deschiderii ședinței", actul de deschidere, are caracter momentan și se epuizează în primele clipe ale procesului. În continuare fiind posibil a utiliza alte dimensiuni, așa cum "în continuare", "după care", fie "până a precede la examinarea în fond".

7.1. **Fraza cu totul este imprevizibilă și neclară și deoarece conține sintagma, "exercită dispozițiile prevăzute la art. 255–262, 264, care se aplică în mod corespunzător". Or, referința de blancheta la articolele 255–262, 264, este alogică, pentru că ele contin reglementări, care nu pot fi aplicate nici cum aici, cu atât mai mult "în mod corespunzător".**

7.2. Verosimil pentru a fi *în concordanță cu cadrul juridic existent*, banuim ca aici trebuiau indicate art. 355–362, 364, în caz contrar norma de drept este lipsită de orice sens și previzibilitate. Verosimil ca inițial a fost o eroare mecanică, care s-a strecurat încă la faza de proiect, până a veni în Guvern și Parlament, însă halal de procedura legislativă, dacă atâtea persoane implicate și mulți alți "lucrători tehnici", nu au sensibilizat eroarea evidentă, ceea ce consolidează caracterul formal al întregului proces legislativ și apriori de la sine, pune la îndoială calitatea scontată.

7.3. Norma vizată nu este întocmită în concordanță cu tehnica legislativă și normele limbii literare și pentru că fraza continuă **expune un sir ne legat sau mai multe idei**, impune obligații și condiționează acțiunile mai multor subiecți, or, prima propoziție se referă la "deschiderea ședinței de către judecătorul de instrucție, care intervine cu anumite acțiuni", apoi a doua, deja stabilește anumite obligații generale procurorului, ne fiind clar, cînd totuși "procurorul este obligat să motiveze bănuiala rezonabilă și temeiurile de aplicare a arestării preventive", în demersul înaintat, sau în cadrul ședinței?. Totodată, în textul legal, se trece la a treia idee, referindu-se la pasibila sancțiune generată de: "Omiterea unei asemenea obligații...".

7.4. În continuare norma vizată mai expune câteva idei distincte, ce exclud alte prevederi legale, stabilind o consecvență, la fel neclară, de prezentare a materialelor de către procuror, deși, la această fază, procurorul nu ar mai fi în drept a prezenta careva materiale, pentru că le-a "prezentat" odată cu depunerea demersului, și nu este neapărat, dar nici nu ar trebuie să prezinte ceva, „asul din mincă”, la care apărarea nu a avut acces dinainte, pentru că astfel ultima, apriori va fi pusă în poziție de încheitate, fiind în imposibilitate de a prezenta *ad hoc*, proba sau macar argumentul contrar.

7.5. Periculoasa si inechitabila este si conditionarea, ca: "după prezentarea materialelor de către procuror, partea apărării poate prezenta oricare materiale relevante la caz...", de altfel, logic si in sens direct rezulta ca partea apararii poate prezenta careva materiale", doar daca in sedinta procurorul a prezentat careva materiale", si daca procurorul nu a prezentat, rezulta ca partea apararii nu poate prezenta, pentru ca norma conditioneaza dreptul apararii doar in consecutivitate, concordantă si in consecventa, "după prezentarea materialelor de către procuror".

7.6. Inechitatea sau inegalitatea in oportunități a ambelor părți consta si in aceea, ca referitor la dreptul procurorului, norma criticată nu conditioneaza ce materiale ar putea sa prezinte el, specificind la general materiale, sau: "după prezentarea materialelor de către procuror", ca urmare in speta, procurorul a invocat ca materiale, propriile sugestii, inclusiv argumente, care nu au nici o relevanta la caz. Pe cind cu referinta la oportunitatea partii apararii de a prezenta materiale, aci legea nu mai permite material ca atare, ci strict, doar cele "relevante la caz", ne fiind clar cine apriori determina, daca sunt sau nu "relevante la caz", apărarea iarasi fiind in defavoare de partea acuzarii.

7.7. În aceiasi ordine de idei mentionam ca norma vizata, ne avind calitatea corespunzatoare, fiind ne clara si previzibila, vine în contradictie si cu prevederile art. 4 din Constitutie in coraborare cu prevederile § 3 lit b) art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale întru cit îngradeste garantiile de acordare a *timpului suficient si înlesnirilor efectiv necesare pregătirii apărării*. De altfel, norma vizata nu se afla in concordanta cu cadrul juridic existent, precum nu este coerentă, consecventă și in echilibru cu reglementările concurente, in particular cu prvederile alin. (2) art. 230, alineatelor (2) si (3) art. 308 din Codul de procedură penală, care in coraborare stabilesc regula generala, pentru a asigura dreptul apararii, consfintit de prevederile § 3 lit b) art. 6 din **Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale**, privind acordarea *timpului suficient si înlesnirilor efectiv necesare pregătirii apărării*, or normele concurente, in acest sens nu intimplator specifica expres si imperativ, că demersul **respectiv, împreună cu toate materialele și probele anexate la acesta, care confirmă sau infirmă temeiurile corespunzatoare, se prezintă în prealabil învinuitului ori avocatului său, înainte de a fi depuse la judecătorul de instructie.**

7.8. Mai mult ca atit, potrivit alineatului (3) art. 308 din Codul de procedură penală, care este in concurenta cu prevederile contestate, expres si imperativ se **stabilesc termene si conditii de decedere din drept a procurorului, astfel incit** demersul, respectiv se depune ... **cu cel puțin 24** (5-in cazul minorului-n.m.) ore pînă la expirarea termenului de reținere, iar la prelungire a arestării- **cu cel puțin 5 zile pînă la expirarea termenului de arestare.**

7.9. Norma vizata in coraborare cu prevederile alin. (2) art. 230 Cod procedura penală, fiind un caz în care pentru exercitarea unui drept procesual **este prevăzut un anumit termen**, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Pe de alta parte si conform alineatului (3) art. 308 din Codul de procedură penală, **în caz de nerespectare a acestor termene, judecătorul de instructie, fără a convoca ședinta**, printr-o încheiere motivată, **respinge demersul.**

7.10. Stipulările concurente si contrare acestor imperative precum că: "după prezentarea materialelor de către procuror...", acorda procurorului o pirghie de "abuz legal", înzestrîndu-l cu posibilitatea de a prezenta materiale si nemijlocit în sedinta, ceea reduce la o fictie pirghia contra abuzului, petru că aparent legal se permite a ignora mijlocul principal si important, menit sa asigure dreptul conventional, pentru ce se impune a prezenta toate materialele anume pina la depunerea demersului, astfel incit apararea, dupa ce va lua cunostinta, va avea si *timp suficient si înlesniri efectiv necesare*, pentru a pregati contr-argumentele sale.

7.11. În realitate, ca si in speta, procurorul la demers nu anexeaza aproape nimic, astfel incit aparatorul sa nu poata să-si pregatesasca în contradictoriu tactica si tehnica sa, iar in sedinta se depun un sir de materiale, si sub efectul ofensivei neloiale si neasteptate, se invoca argumente, referitor la care apărarea nu reuseste sa prezinte probe si nici macar contr-argumente, care inechitabil se pun la baza arestari.

7.12. Facind o paralela cu prevederile alineatului (4) art. 312 din Codul de procedură penală constatam ca aceasta aproape intru totul corespunde cerintelor lingvistice de expunere, este mult mai clara si previzibila, precum nu contravine nici garantiilor geneale, deoarece specifică expres, ca *controlul judiciar se efectuează în limita materialelor prezentate de procuror și examinate de către judecătorul de instrucție, cu participarea părții apărării*. În **cazuri excepționale** când au **apărut circumstanțe inexistente** (nu oricare circumstanțe, ci doar cele inexistente anterior-n.m.) la momentul examinării demersului de către judecătorul de instrucție, instanța de recurs, la cererea părților, poate să examineze și alte materiale, asigurând în prealabil părților posibilitatea și timpul necesar de a lua cunoștință de acestea și de a se expune pe marginea lor. Nu imediat, prin efectul surprinderii, ci asigurând în prealabil părților posibilitatea și timpul necesar...

7.13. Cit privește ultima propoziție a alineatului (6) art. 308 din Codul de procedură penală, precum ca: "Ultimul cuvânt i se oferă învinutului", aceasta exprima cu totul un alt gând de aceea, în virtutea tehnicii legislative nici cum nu putea fi inclusă în alieatul vizat.

8. In asa mod, daca ar fi fost sa se respecte imperativele referitoare la calitate, previzibilitate și claritate, atunci ideile care sa incercat a le expune în dispoziția alineatului (6) art. 308 din Codul de procedură penală, urmau a fi concretizate și separate, fiind pasibile a fi reglementate în câteva norme distincte, contrariul, denota ca norma vizata nu este una precisa, nu se subordoneaza coerenței, consecvenței, consecutivității, stabilității și predictabilității, în consecință nu este nici accesibilă, fiind afectat dreptul consfintit de art. 23 din Constituție, conform căruia, Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și **face accesibile toate legile și alte acte normative**.

9. În susținerea tezelor invocate menționăm că **statul de drept**, trebuie să se fundamenteze pe principiul **legalității**, care stă la baza principiului preeminenței dreptului, prevăzut la art. 1 Convenție în coroborare cu Preambulul Convenției. Problema legalității procesului, inclusiv penal, la care într-o mare măsură se atribuie și cel contravențional, a fost expusă în **articolele 11, 12 și 24 a Avizului nr.11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE)**, conform căruia, Hotărârile judecătorești se bazează pe legile adoptate de Parlament, care ca **surse ale dreptului**, stabilesc nu numai drepturile de care dispun justițiabilii și acțiunile pedepsite de legea penală, ci definesc de asemenea cadrul procedural în care se iau hotărârile judecătorești și ... **felul cum vor fi soluționate cauzele care vor fi promovate în fața instanțelor, iar pentru a ajunge la o hotărâre de calitate**, acceptată atât de justițiabil cât și de societate, este nevoie **de o procedură clară, transparentă și conformă cu cerințele CEDO**, pentru a se asigura că **judecătorii sunt în măsură să le aplice prin hotărâri judecătorești de calitate**.

9.1. Din contra, lipsa unei proceduri clare și distincte, **poate genera și chiar generează** abuzuri, ne existând careva garanții în această privință, ceea ce privează partea apărării de elementarele drepturi și garanții, cu care ar trebui să fie abilitați justițiabilii, astfel fiind îngrădite grav accesul la justiție, la un proces echitabil, și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, garantate de art. 20 și respectiv art. 53 din Constituție.

10. Este de menționat că în Hotărârile sale, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a reținut că în virtutera garanțiilor constituționale, cadrul **legal național trebuie să fie compatibil** cu Convenția Europeană și cu jurisprudența Curții Europene. Or, prin *Hotărârea nr.55 din 14 octombrie 1999 privind interpretarea unor prevederi ale articolului 4 din Constituția Republicii Moldova*, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a statuat, cu valoare de principiu, că „această prevedere comportă consecințe juridice, presupunând, mai întâi, că organele de drept, inclusiv Curtea Constituțională [...], sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internațional [...], acordând, în caz de neconcordanță, prioritate prevederilor internaționale”.

10.1. În aceeași ordine de idei, în Hotărârea nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 „Cu privire la interpretarea art.20 din Constituția Republicii Moldova” în redacția Hotărârii nr. 39 din 9 iulie 2001, Curtea Constituțională a menționat că „*practica jurisdicțională internațională [...] este obligatorie pentru*

Republica Moldova, ca stat care a aderat la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale’.

10.2. În Hotărîrea Curții Constituționale nr. 8 din 20.05.2013, Înalta Curte a menționat că, legalitatea, ca principiu de bază a statului de drept presupune conformitatea normei sau a actului de procedură privind edictarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atît activitatea de legiferare a Parlamentului, cît și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.

10.3. Prin Hotărîrea Curții Constituționale nr. 14 din 27.05.2014 (§§ 78-84), Înalta Curte a reținut că legea ... *constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă.*

79. În Raportul Comisiei de la Veneția privind preeminența dreptului (adoptat la cea de-a 86-a sesiune plenară, 25-26 martie 2011) s-a stabilit: „47. Parlamentul nu poate deroga de la drepturile fundamentale adoptând texte ambigue de legi. Cetățenii trebuie să se bucure de o protecție juridică esențială în fața statului și instituțiilor sale.”

80. Curtea menționează că, potrivit articolului 23 din Constituție, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, făcând accesibile în acest sens toate legile.

81. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că persoana este în drept să cunoască, în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală (cauza Kokkinakis vs. Grecia din 25 mai 1993). ...Judecătorul poate să precizeze anumite elementele..., dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (cauza X. vs. Regatul Unit din 7 mai 1982).

84. *Formulele generale și abstracte într-un caz concret pot afecta funcționalitatea legii, aplicarea ei coerentă și sistemică, ceea ce ar denatura principiul calității legii.*

10.4. Prin Hotărîrea Curții Constituționale nr. 13 din 15.05.2015 (§§ 105-109), Înalta Curte a reiterat următoarele:

„105. Totodată, Curtea menționează că articolul 23 alin. (2) din Constituție pune în sarcina statului obligația de a face accesibile toate legile și actele normative. Deși articolul 23 din Constituție cuprinde expres doar criteriul de accesibilitate și claritate al legii, Curtea, prin jurisprudența sa, a reținut că normele adoptate de autoritățile publice urmează a fi și suficient de precise și previzibile.

106. Curtea reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene: „O normă este accesibilă și previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă. [...] legea trebuie să fie accesibilă într-un mod adecvat: cetățeanul trebuie să aibă un indiciu adecvat, în circumstanțe concrete, asupra reglementărilor legale aplicabile [...]” (cauza Silver vs Regatul Unit, hotărârea din 25 martie 1983).

107. Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a statuat că: „[...] odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [...]” (cauza Păduraru vs România, hotărârea din 1 decembrie 2005).

108. Curtea menționează că orice act normativ trebuie să respecte principiile și normele constituționale, precum și exigențele de tehnică legislativă, menite să asigure claritatea, previzibilitatea, predictibilitatea și accesibilitatea actului. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

109. Curtea reține că, prin reglementările de tehnică legislativă, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvată ale fiecărui act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară”.

V. Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

În baza hotărârii menționate, Curtea Constituțională a hotărât:

în sensul art. 135 alin.(1) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătorilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin.1 lit.a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

-Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătorilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art. 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție.

V-I. Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

V-II. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului:

Preambul

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei, ...hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, să ia primele măsuri menite să asigure garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală, au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele Părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei Convenții:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori a securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 13

Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

V-III. Prevederi relevante ale Codului de procedură penală

Articolul 7. Legalitatea procesului penal

”(1) Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

(6) Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

(8) Hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sînt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată”.

Articolul 308. Examinarea demersurilor privind aplicarea
față de învinuit a arestării preventive,
arestării la domiciliu sau prelungirea
duratei arestării învinuitului

(2) Înainte de a fi depuse la judecătorul de instrucție, demersul cu privire la aplicarea sau prelungirea măsurii arestării preventive sau a arestării la domiciliu, împreună cu toate materialele și probele anexate la acesta, care confirmă sau infirmă temeiurile de aplicare sau prelungire a măsurii, se prezintă în prealabil învinuitului ori avocatului său, care confirmă în scris că a luat cunoștință de acestea. În cazul în care învinuitul refuză sau dacă avocatul se află în imposibilitate să ia cunoștință de demers, de materialele și probele anexate la acesta, procurorul consemnează acest fapt și transmite neîntârziat demersul, materialele și probele anexate la acesta judecătorului de instrucție, care, la solicitarea învinuitului ori a avocatului său, le va oferi acestora suficient timp pentru a lua cunoștință de conținutul lor înainte de începerea ședinței.

(3) Demersul de arestare se depune la judecătorul de instrucție cu cel puțin 24 de ore până la expirarea termenului de reținere, iar în cazul minorului – cu cel puțin de 5 ore până la expirarea termenului de reținere. Demersul de prelungire a arestării se depune cu cel puțin 5 zile până la expirarea termenului de arestare. **În caz de nerespectare a acestor termene, judecătorul de instrucție, fără a convoca ședința, printr-o încheiere motivată, respinge demersul.**

(4) Demersul cu privire la aplicarea sau prelungirea arestării preventive ori a arestării la domiciliu se examinează fără întârziere de către judecătorul de instrucție, în ședință închisă, cu participarea procurorului, avocatului, învinuitului, cu excepția cazului în care învinuitul se eschivează de la participarea la judecată sau de la urmărirea penală și este anunțat în căutare. La ședință pot participa reprezentantul legal al învinuitului și martorii invitați de procuror sau de învinuit ori de avocat. Procurorul asigură participarea la ședința de judecată a învinuitului reținut, înștiințează avocatul și reprezentantul legal al învinuitului, precum și martorii invitați de acesta. Învinuitul sau avocatul înștiințează martorii invitați de el. În cazul neprezentării avocatului înștiințat, judecătorul de instrucție îl asigură pe învinuit cu avocat din oficiu în conformitate cu Legea nr. 198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat. Neprezentarea martorilor invitați din partea procurorului, a învinuitului sau a avocatului său nu împiedică examinarea demersului.

(6) La deschiderea ședinței, judecătorul de instrucție anunță demersul care va fi examinat și exercită dispozițiile prevăzute la art. 255–262, 264, care se aplică în mod corespunzător. Procurorul este obligat să motiveze bănuiala rezonabilă și temeiurile de aplicare a arestării preventive. Omiterea unei asemenea obligații constituie temei de respingere a demersului. După prezentarea materialelor de către procuror, partea apărării poate prezenta oricare materiale relevante la caz, care, în mod obligatoriu, se anexează la materialele cauzei. Ultimul cuvânt i se oferă învinuitului.

VI. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII:

Pornind de la cele expuse consider că prevederile alineatelor (2), (4) și (6) art. 308 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248–251, art. 699), cu modificările ulterioare nu corespund prevederilor articolelor 4, 20, 23 și 53 din Constituția Republicii Moldova, respectiv în conformitate cu alineatul (1) litera a) articolul 135 din Constituția Republicii Moldova, litera a) alineatul (1) articolul 4 al Legii cu privire la Curtea Constituțională și litera a), alineatul (1) articolul 4 din Codul jurisdicției constituționale;

S O L I C I T:

1. Primirea spre examinare a prezentei sesizări și includerea ei pe ordinea de zi a Curții Constituționale.

2. Exercițarea controlului constituționalității prevederilor alineatelor (2), (4) și (6) art. 308 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699) sub aspectul corespunderii normelor și expresiilor citate cu prevederile articolelor 4, 20, 23 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

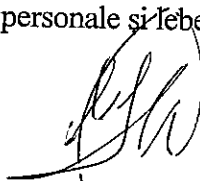
VII. DOCUMENTELE ANEXATE:

Anexă: Materialele cauzei.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare ca informațiile care figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte și corespund convingerii personale și libertății de exprimare.

Cu profund respect,
Avocatul

Gheorghe MALIC